

chior. Det er nok dér, vi fundamentalt adskiller os.

Statsborgerskab er noget, man får, den dag man bliver født. Hvis man bliver født i Japan, så bliver man japaner, i Danmark dansker og i Sverige svensker. Så kan man, hvis man bor i et andet land i tilstrækkeligt mange år og har gjort sig fortjent til det, ansøge om at forlade sit gamle statsborgerskab, sige: Jeg vil ikke være japaner mere, jeg vil godt være dansker.

Og det mener vi man skal opfylde nogle kriterier for. Vi mener, at man skal kunne tale sproget. Vi vil ikke gøre japanske eller svenske statsborgere til danske statsborgere, hvis de ikke kan sige et ord på dansk, og vi vil heller ikke gøre dem til danske statsborgere, hvis de har begået grov og alvorlig kriminalitet.

Det vil hr. Arne Melchior, men dér siger vi: I må beholde jeres eget statsborgerskab. I kan få lov til at bo i Danmark, det kan I. Men I skal søreme ikke være danske statsborgere, hvis I går og voldtager; hvis I ikke kan tale sproget osv. Det er da også grotesk at gøre folk til danskere og give dem valgret til eksempelvis Folketinget, hvis de ikke kan tale eller læse ét ord dansk. Hvordan skal de så vide, om skulle stemme på hr. Arne Melchior eller på hr. Helge Adam Møller? Det bliver svært.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg bliver nødt til at understrege meget kraftigt over for hr. Arne Melchior, at jeg gør mig ikke til domsmand eller til dommer over det her. Det er ikke mig, der dømmer. De ansøgere, der har begået disse meget grove kriminelle handlinger, har dømt sig selv.

Man kommer jo ikke ved et tilfælde til at voldtage en person under 12 år. Det er jo ikke noget, man kommer til lige pludselig: Hov! Det var ikke med vilje. Man gør det fuldt ud bevidst med fuldt overlæg. De, der bliver dømt for kriminelle handlinger her i landet, udfører dem med fuldt overlæg. For hvis man ikke har det fornødne forsæt, bliver man ikke dømt.

Så de pågældende personer har altså helt frivilligt selv bedt om ikke at kunne modtage dansk statsborgerskab, hvis det stod til Frihed 2000. Men det gør det ikke. Og det ved de også godt. De ved godt, at hvis det står til hr. Arne Melchior og andre, så kan man gøre hvad som helst, og så får man dansk statsborgerskab alligevel. Det er vi dybt, dybt uenige i.

Og hvad angår det, at det så ikke skal kunne opnås for tid og evighed, vil jeg bare sige, at når vi taler om dem, der har begået drab, voldtægt og lignende, så mener vi ikke, at de skal opnå dansk statsborgerskab på noget som helst tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Skaarup siger, at man ikke skal hidse sig op. Det må enhver vel selv om. Jeg synes, der er grund til at hidse sig op. Jeg personlig bliver ophidset, når nogle kræver bedre behandling for sig selv, end de tildeler medmennesker. Så synes jeg der er grund til at råbe højt vagt i gevær.

Og så bragte hr. Skaarup igen grundloven ind. Grundloven bliver ikke overtrådt, og der er intet udemokratisk, uparlamentarisk eller lovstridigt, selvfølgelig ikke, i den adfærd, Folketingets flertal viser.

Så taler hr. Helge Adam Møller om, at jeg mener, at hvis en japaner pludselig har lyst til at blive dansk statsborger, så skal han kunne blive det. Men hr. Helge Adam Møllers fremstilling af situationen er jo helt forkert. Formentlig 99 procent af de folk, det drejer sig om i denne lovgivning, er jo uden statsborgerskab, eller de har et statsborgerskab i et land, som forfølger dem af racistiske grunde, af religiøse grunde, af politiske grunde. Det er jo sandheden. Det er jo netop folk, der ikke kan vende tilbage til det fødeland, de har, således som vi andre kan. Og derfor er der overhovedet ikke nogen sammenligning i det billede, som hr. Helge Adam Møller fremmaner.

Og så taler hr. Tom Behnke om, at forbrydelser er begået med fuldt overlæg. Jeg har for tiden en sag, hvor en person, der var 2 dage mere end 18 år, lod sig lokke til et røveri, og han har nu i mange år ikke kunnet få dansk statsborgerskab. Det er han ked af, og det appellerer han, osv., osv. Han har for længst fortrudt, han har for længst udstået sin straf, han har for længst fået sig en uddannelse og er en hæderlig borger i dette land. Man skulle tro, at selv hr. Behnke kunne forstå, at et menneske kan bedre sig.

Jeg tror nok, at den etik og moral, vi har her i landet, går ud på ikke at dømme nogen for tid og evighed, men at når straf er udstået, så at tilgive og behandle human.